НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 49-354-04-49
Дата: 05 / 07 2023 г.

11.46

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-Н РОСЕН ЖЕЛЯЗКОВ

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА КОМИСИЯТА

ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

Г-Н СТОЮ СТОЕВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80 ал. 1 от ПОДНС внасяме мотивирано предложение за изменения и допълнения на приетия на първо четене Законопроект за противодействие на корупцията № 49-354-01-62, както следва:

§ 1. В чл. 10 се създава нова ал. 8, както следва:

(8) Членовете на Комисията имат право на един мандат.

§ 2. В чл. 12 ал. 1 числото „90“ се заменя с „80“, а в ал. 2 числото „80“ се заменя с „70“.

§ 3. Чл. 13, ал. 2, изр. първо придобива следната редакция:

„Решенията на комисията се приемат с мнозинство от четири членове.“

§ 4. Създават се нови ал. 3 и ал. 4 в чл. 13, а останалите се преномерират:

(3) Гласуването е винаги явно и лично. Не се допуска гласуване "въздържал се".

(4) Член на Комисията няма право да участва в гласуването на решение, което се отнася лично до него или до негов съпруг или роднина по права линия, по съребрена линия и по сватовство до четвърта степен или ако са налице други обстоятелства, които пораждат съмнения в неговата безпристрастност.“

§ 5. Чл. 15, ал. 1 се изменя, както следва:

Чл. 15 (1) Комисията се състои от централно управление и териториални дирекции. Администрацията на Комисията се състои от:

1. Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“

2. Специализирана и обща администрация, съгласно Закона за администрацията.

§ 6. В чл. 16 ал. 1 навсякъде числото „5“ се заменя с „10“.

§ 7. В чл. 17 ал. 1 думите „може да проведе изслушване“ се заменят с „провежда открито изслушване“.

§ 8. В чл. 22, ал. 3 се премахват думите „ на членовете на Комисията“

§ 9. Чл. 36, ал. 2 се изменя както следва:

„(2) При промяна на заеманата длъжност, включително и когато е налице прекъсване не повече от един месец между заемането на длъжностите, за които съответното лице е задължено по този закон, не се подава нова декларация за имущество и интереси. Лицето не подава нова декларация и за несъвместимост, освен ако за новата длъжност са предвидени различни несъвместимости.“

§ 10. В чл. 37, ал. 1, т. 3, след думите „над 10 000 лв.,“ се добавят думите „платежни инструменти на приносител, съгласно § 1, т. 7 от ДР от Валутния закон.“

§ 11. В чл. 37, ал. 1, т. 5 след думите „вложения в инвестиционни и пенсионни фондове“ се добавя „с изключение на допълнителното задължително пенсионно осигуряване,“

§ 12. В чл. 37, ал. 1, т. 6 след думите „налични ценни книги,“ се добавя „в това число придобити чрез участие в приватизационни сделки извън случаите на бонова (масова) приватизация,“

§ 13. В чл. 37, ал. 1, т. 8, думите „трудови доходи“ се заменят с „доходи от заеманата длъжност“

§ 14. В чл. 37 ал. 1 т. 10 се добавя изр. второ „Не се декларира имущество на институцията, в която лицето заема длъжността.“

§ 15. В чл. 37, ал. 1, т. 16 се заличава.

§ 16. Чл. 37, ал. 2 придобива следната редакция:

„(2) При деклариране на имуществото се посочва:

1. при годишното деклариране на имуществото по т. 3-7 се посочват наличностите към 31 декември на предходната календарна година

2. при подаване на финална декларация по чл. чл. 38, ал. 1, т. 3 - имуществото по ал. 1 към датата на изгубване на качеството, което е основание за деклариране.“

§ 17. В чл. 50, ал. 5 думите “или за корупция” се заличават.

§ 18. В член 53 думите „председателя на“ се заличават.

§ 19. В чл. 56 в края на изречението се поставя запетая и се допълва „в това число и при въздържане от действия в частен интерес, когато лицето е било е длъжно да ги упражни.“

§ 20. След чл. 85, ал 2 се създава Глава девета „Подаръци“ със следното съдържание, а останалите глави и членове се преномерират:

„Чл. 86. (1) Лице, заемащо публична длъжност, няма право да приема подаръци или извършване на доставки или услуги, включително под формата на извънредни отстъпки, за него, нито в полза на трети лица, свързани с действия или бездействия във връзка с упражняване или изпълнение на служебните му задължения, или с упражняване на влияние.

(2) Лице, заемащо публична длъжност е длъжно да откаже приемането на подарък от името на институцията, която представлява в случай, че това би поставило под съмнение безпристрастността, заинтересоваността, откритостта или прозрачността на действията на предлагащото или приемащото лице.

(2) Забраната по ал. 1 не се отнася за сувенирни, мемориални, символни и други подобни подаръци, връчени от представители на други национални, чуждестранни или международни институции, по време на посещения и други събития (протоколни подаръци). Получените протоколни подаръци стават собственост на институцията, където съответното лице по чл. 6, ал. 1 изпълнява своите задължения, освен ако не са с личен характер.

Чл. 87. Лице, заемащо публична длъжност, на който е предложен подарък, който то няма право да приеме, трябва да откаже предложението, като информира даряващото лице, че не може да приеме подаръка. При физическа невъзможност за връщане на подаръка, същият се предава незабавно на институцията, в която лицето изпълнява длъжността си и става нейна собственост.

Чл. 88. (1) Всяка институция, в която лице по чл. 6, ал. 1 изпълнява длъжността си, създава и поддържа публичен регистър със свободен достъп, в който се вписват получените подаръци на единична стойност над 100 лв., както и лицата, които са ги предоставили.

(2) В регистъра по ал. 1 се вписват и подаръците, чиято стойност не може да бъде определена или обективното й определяне изисква специализирани знания, полагане на значителни усилия или извършване на разходи.

(3) Подаръците се вписват в регистъра по ал. 1 в срок до седем дни от получаването им.

Чл. 89. Комисията приема образец на регистър по чл. 88, ал. 1, както и Етични правила за поведение на лицата, заемащи публични длъжности във връзка със задълженията им по настоящата глава.“

§ 21. В чл. 77 думите “в срок до 6 месеца от откриването, но не по късно от три години” се заменят с думите “в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от 1 година”.

§ 22. Чл. 86 се заличава.

§ 23. чл. 93 се отменя, а останалите се преномерират.

§ 24. Чл. 94 се отменя, а останалите се преномерират.

§ 25. В чл. 109 ал. 2 т. 1 се изменя така: „изпращане по компетентност на прокуратурата“.

§ 26. § 2, т. 29 от ПЗР се изменя както следва: В чл. 108 се правят следните изменения:

„Чл. 108. (1) Проверката срещу лице за установяване на незаконно придобито имущество започва след насрочването на разпоредително заседание пред първа инстанция по обвинение за извършено корупционно престъпление, такова с вероятен корупционен мотив или свързано с организираната престъпност по:

1. чл. 145а, ал.2;

2. чл. 159а, ал.2, т.7 и чл.159в вр. с чл.159а, ал.2, т.7;

3. чл. 167, ал.2-4, чл. 167а, чл. 169 и чл. 169в;

4. чл. 201-203;

5. чл. 219, ал.3 и ал.4 вр. с ал.3, 220, чл. 224, чл. 225б, чл. 225в, чл. 226;

6. чл. 235, ал.3, т.2;

7. чл. 242, ал.1, б. „б“ и ал.4, пр. послед. вр. с ал.1;

8. чл. 248, ал.4;

9. чл. 253, ал.3, т.3, чл. 253б, чл. 254а, чл. 254б, ал.2, чл. 255, ал.2, чл. 256, ал.2 и чл. 260;

10. чл. 278, ал.5, чл. 278б, ал.2 и ал.3, чл. 280, ал.2, т.5 пр. последно;

11. чл. 282, чл. 282а, чл. 283,чл. 283а, чл. 283б, чл. 284, чл. 285;

12. чл. 288, чл. 291, ал.1, чл. 294, ал.4, чл. 295 и чл. 299;

13. чл. 301- чл. 305а и чл. 307;

14. чл. 307в-307г;

15. чл. 310, ал.1, чл. 311, ал.1, чл. 312;

16. чл. 321-321а;

17. чл. 354а, ал.2, т.2 и т.3;

18. чл. 354б, ал.2, т.3 и ал.5;

19. чл. 387 от Наказателния кодекс.“;

В чл. 108 се създава нова ал. 2 със следното съдържание:

„(2) Проверка срещу лица за установяване на незаконно придобито имуществото започва и след насрочване на разпоредително заседание пред първа инстанция по съдебно производство, образувано по обвинение за престъпление по глава първа от особената част на Наказателния кодекс, както и за престъпление предоставящо облага или причинило вреди в размер не по-малко от 10 000 лв.“

В чл. 108 се създава нова ал. 3 със следното съдържание:

„ (3) В случаите при които процесуалния закон не предвижда провеждане на разпоредително заседание, проверката започва, когато за лицето е образувано съдебно производство пред първа инстанция за престъпление по ал. 1 и ал. 2.“

В чл.108, досегашната ал. 2 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Проверка започва и когато след приключване на разследването, образуваното наказателно производство за престъпление по ал. 1 и ал. 2 е било прекратено, тъй като:

1. след извършване на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта;

2. деецът е починал;

3. по отношение на лицето е допуснат трансфер на наказателно производство в друга държава.

В чл.108, досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

„(4) Проверката започва и когато след приключване на разследването наказателното производство за престъпление по ал. 1 и ал. 2 е спряно, тъй като:

1. след извършване на престъплението е изпаднало в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта, или има друго тежко заболяване;

2. притежава имунитет;

3. разглеждането на делото в отсъствие на обвиняемия би попречило да се разкрие обективната истина;

В чл. 108, досегашната ал. 4 става ал. 6;

В чл.108, досегашната ал. 5 става ал. 7, като числото „20 000“ се заменя с „25 000“.

В чл.108, досегашната ал. 6 става ал. 8.

§ 27. Създава се нова т. 30 от § 2 на ПЗР, а останалите се преномерират:

30. В чл.110, ал.1 числото „3“ се заменя с „5“.

Чл. 110, ал.2 се изменя така:

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа информация за:

1. образуваното съдебно производство;

2. лицето, за което е налице съответното основание по чл. 108, ал. 1 - 4;

3. престъплението, попадащо в хипотезата на чл.108, ал.1 и ал. 2;

4. имуществото на лицето, ако има данни за него.

Към уведомлението по ал. 1 се прилага съответно копие от обвинителния акт, постановлението за освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, споразумението за решаване на делото в съда, постановление за спиране или прекратяване на наказателното производство.“

В чл.110, ал. 3 думите „образувано наказателно производство в друга държава или за“ се заличават.

§ 28. Създава се нова т. 31 от §2 на ПЗР, а останалите се преномерират:

31. В чл. 111 след думите „чл.108, ал. 1“ се добавя „ и ал. 2“.

§ 29. Създава се нова т. 32 от § 2 на ПЗР, а останалите се преномерират:

32. В чл.112, ал.1 думите „една година“ се заменят с „десет месеца“.

В чл. 112, ал.2 числото „10“ се заменя с „5“, а думите „от започването ѝ“ се заменят с „постъпване на уведомлението или от решението на комисията.“.

§ 30. В § 5 от ПЗР, ал. 7 се заличава.

§ 31. В § 5 от ПЗР, ал. 16, ал. 17 и ал. 18 се заличават.

§ 32. В края на § 6, ал. 1 от ПЗР се добавя следния текст: „и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество“

§ 33. § 6, ал. 2 от ПЗР придобива следната редакция:
(2) С влизането на настоящия закон в сила мандатите на заварените членовете на КПКОНПИ се прекратяват.

§ 34. В § 6 ал. 6 думите „или друго висше образование“ се заменят с „или висше икономическо образование“

§ 35. Създава се нов § 7 от ПЗР със следното съдържание, а останалите се преномерират:

§ 7. Мандатът на членовете на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, както и на закритите Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество и Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, се счита за мандат съгласно чл. 10, ал. 8.

§ 36. В § 8. т. 5 от ПЗР: чл. 194 ал. 1 т. 2 от НПК се изменя така:
„2. за престъпления, извършени от лица с имунитет, от членове на Министерския съвет, от съдии, прокурори и следователи, както и от разследващи полицаи, разследващи митнически инспектори и разследващи инспектори“

§ 37. В § 8. т. 5 от ПЗР: в чл. 194 ал. 6 от НПК след думите „от лицата по чл. 6 ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията“ се добавя „с изключение на лицата по ал. 1 т. 2“.

§ 38. В § 70 от ПЗР: в чл. 10в ал. 1 от ЗСРС думите „Закона за противодействие на корупцията“ се заличават.

§ 39. В § 70 от ПЗР: в чл. 20 ал. 1 от ЗСРС т. 4 се заличава.

МОТИВИ:

С настоящите предложения се прецизират текстовете на законопроекта, както и се елиминират някои несъответствия в него. Предлагаме решенията на комисията да се взимат с мнозинство от половината + 1 от нейните членове, а не от мнозинството от присъстващите, с оглед възпрепятстване на наличието на „плаващи“ и конюнктурни мнозинства. Гласуването следва да е винаги явно и лично, без да се допуска „въздържал се“. Предложението ни е членовете на Комисията да имат право само на един мандат, като е необходима и промяна в получаваното от тях възнаграждение. Предлагаме да отпадне структурирането на Комисията по съответните административни звена, тъй като това се прави с устройствен правилник, а не на ниво закон. Самата комисия следва да има възможността да предложи и въведе структура, обезпечаваща изпълнението на нейните правомощия. С оглед на спецификата на дирекция „Противодействие на корупцията“, предложената промяна не засяга нея. За директор на тази дирекция следва да бъде назначено лице със значителен практически опит, поради което предвидения в чл. 16 ал. 1 юридически стаж или стаж в службите за сигурност и обществен ред, като изискване за заемане на длъжността, следва да се завиши от 5 на 10 години.

Предлагаме и прецизиране на част от обстоятелствата, чието деклариране не е необходимо, доколкото нямат отношение върху начина на придобиване на съответното имущество /ползването на имущество на институцията, в която лицето заема длъжността, разходи за обучения и пътувания, когато са платени със средства на институцията, в която лицата заемат длъжността, вложения в пенсионни фондове по допълнителното задължително пенсионно осигуряване/. Следван е аналогичен модел, заложен в Закона за съдебната власт, който е по-удачен и практичен. Предвидено е годишното деклариране да обхваща само факти и обстоятелства, които са настъпили през съответния период, а не цялото имущество на съответното лице, което вече е било декларирано. С оглед намаляване на административната тежест е предложено и при промяна на заеманата длъжност, включително и когато е налице прекъсване не повече от един месец между заемането на длъжностите, за които съответното лице е задължено по този закон, да не се подава нова декларация за

имущество и интереси. Тази хипотеза обхваща случаите, в които едно лице остава задължено да подава предвидените в закона декларации, при промяна на заеманите от него длъжности /например в случаите, в които депутат е избран за министър/, включително и с кратко прекъсване между тях. В подобни хипотези, по досегашния ред лицето следваше да подава финална декларация за едната длъжност и встъпителна за другата, което е лишено от смисъл и създава излишна административна тежест, несвързана с целите на закона.

Предлагаме редакция на чл. 50, защото с изпращане сигналите за корупция по смисъла на този закон срещу съдия, прокурор или следовател за проверка от Инспектората към Висшия съдебен съвет, се поставя в риск от компроментиране всяко едно последващо разследване, което е възможно да бъде възбудено.

Предлагаме и редакция на чл. 53, защото комисията е колективен орган и следва важните за работата `и въпроси да ги решава като колективен орган. Лишаването на председателя от правомощието му да взема еднолично решение за защита на подателя на сигнала, не е нарушаване на принципа на конфединциалност по отношение на подателя на сигнала. Вземането на решението за защитата му от колегиалния орган е израз на принципите на обективност и безпристрастност в работата на държавните органи и препятства възможността за еднолични решения, които не са съответни на същите принципи.

Предлагаме създаване на нова глава девета, в която са въведени разпоредби, касаещи получаване на подаръци. До настоящия момент в националното ни законодателство подобни разпоредби не съществуват. Същевременно, получаването на т. нар. протоколни подаръци може в определени случаи да създава или предпоставя условия за корупционно поведение. Поради това, при отчитане на общоприетите етични норми, които лицата, заемащи публични длъжности следва да спазват, е предвидено, че те нямат право да приемат подаръци или извършване на доставки или услуги, включително под формата на извънредни отстъпки, за тях самите, нито в полза на трети лица, свързани с действия или бездействия във връзка с упражняване или изпълнение на служебните им задължения, или с упражняване на влияние. Въведена е и забрана за тези лица да приемат подаръци от името на институцията, която представляват в случай, че това би поставило под съмнение безпристрастността,

заинтересоваността, откритостта или прозрачността на действията на предлагащото или приемащото лице. Забраната за получаване на лични подаръци не обхваща сувенирни, мемориални, символни и други подобни подаръци, връчени от представители на други национални, чуждестранни или международни институции, по време на посещения и други събития (протоколни подаръци), като в подобни случаи е предвидено тези подаръци да стават собственост на институцията, където съответното лице изпълнява своите задължения, освен ако не са с личен характер. Всяка институция, в която задължените лица по закона изпълняват длъжността си, следва да създаде и да поддържа публичен регистър със свободен достъп, в който се вписват получените подаръци на единична стойност над 100 лв., както и лицата, които са ги предоставили. Регламентирано е правомощие на новата комисия за приемане образец на такъв регистър, както и Етични правила за поведение на лицата, заемащи висши публични длъжности във връзка със задълженията им по отношение на получаване на подаръци. Последното е продиктувано и от съществуващите добри практики в това отношение в редица европейски държави.

Предлага се и редакция на чл.77, защото в приетия на първо четене законопроект допустимите сроковете за откриване на производство за конфликт на интереси и произнасяне на решение са съпоставими със сроковете на мандатите на някои от лицата, заемащи публични длъжности, което е възможно да доведе до приемане решение за конфликт на интереси след изтичане мандатът на лицето, срещу което е подаден сигнал.

Предлага се премахване на чл. 86, защото предложението е следващата стъпка за реализация на идеята за особения статут на дирекция „Противодействие на корупцията“. С чл. 86 се предлага само нейните правомощия да са уредени в закона. Недоумение буди обаче, че вносителите предлагат тези правомощия да се определят чрез препращане към подзаконов нормативен акт – Правилника за прилагане на Закона за ДАНС. Освен, че това предложение противоречи на Закона за нормативните актове, тъй като правомощията за уредба, която се нуждае от трайно закрепване, предложеното законодателно решение създава и практически проблем – всяка промяна в подзаконовия акт ще рефлектира автоматично върху правомощията на тази дирекция. А доколкото подзаконовия нормативен акт се приема, изменя, допълва и отменя от Министерски съвет, това означава, че Народното събрание, всъщност,

делегира именно на МС, като орган на изпълнителната власт, да решава в оперативен порядък какъв ще е предметът на дейност на дирекция, на която иначе се предоставя законов статут, т.е. предложението на вносителите съдържа вътрешно противоречие.

Предлага се отмяна на чл. 93 и чл. 94 от законопроекта. Нито оперативно-издирвателната работа, нито разследването изискват служителите на дирекция „Противодействие на корупцията“ да използват физическа сила и помощни средства, като шокови куршуми, устройства за принудително спиране на автомобили, светлинни и звукови устройства с отвличащо внимание и т. н. Това са правомощия на служителите на МВР, като в тези случаи може да се иска съответното тяхно съдействие, както е предвидено по отношение на принудителното довеждане.

Законопроектът не предлага абсолютно никаква промяна по отношение на отнемане на незаконно придобитото имущество, при положение, че тази процедурата страда от сериозни дефицити (§ 2 от ПЗР – Закон за отнемане на незаконно придобитото имущество). Действащият модел за започване на проверка след привличане на лице като обвиняем създава редица опасности от произвол и засягане правата на лицата. Липсата на съдебен контрол върху постановлението за привличането като обвиняем дава възможност лицата да бъдат привлечени като обвиняеми и това да послужи като основание за започване на имуществена проверка срещу тях. Предлагаме промяна в момента, в който КОНПИ може да започне проверка, да бъде съобразен с една стабилизирана правна квалификация и една относителна сигурност за причастността на лицето към деянието. Без да се излиза извън рамките на необвързаността на гражданското и наказателното производство, приключването на разследването и изпращането на делото от прокурора в съда следва да бъде моментът, който поставя начало на производството пред комисията, като по този начин ще бъде постигнат по-добър баланс между обществения и личния интерес и права. Така за гражданите, ще се избегнат хипотези, при който срещу тях се образува проверка по закона, по прекратени след уведомяването наказателни производства или извършена преквалификация, при което новото привличане е за деяние, непопадащо в обхвата на закона.

Разграничават се основанията за образуване на проверка. На преден план се извеждат състави от НК на корупционни престъпления и такива

свързани с корупционен мотив. Така се гарантира, че лицата предадени на съд за корупционни престъпления или такива с корупционен мотив, ще бъдат обект и на имуществена проверка. Същевременно, чрез изместване на действието, което е основание за започване на проверка от привличане като обвиняем към предаване на съд, се постига баланс между правата на проверяваните лица и обществения интерес. Съществена промяна е и моментът, от който възниква основанието за започване на проверка. Вместо от привличане на лицето като обвиняем, е изведен моментът на насрочване на разпоредително заседание от съдията-докладчик, т.е. от досъдебната се преминава към съдебната фаза на процеса, където съдът има ръководни функции. Остава задължението на прокуратурата да уведомява комисията, но вече след получаване на разпореждането за насрочване на разпоредително заседание, което се връчва съгласно чл.247в от НПК. Така логическата последователност е: съдът насрочва разпоредително заседание, уведомява прокурора, който на свой ред уведомява Комисията.

В законопроекта се предлага намаляване на проверявания период от десет на пет години. Сега съществуващият десет годишен период, който комисията проверява, е твърде продължителен и неоснователно засягащ правата на гражданите. Предложеният период е по аналогия с данъчната проверка, която има съответстващ профил, със срок 5 години. Този срок е съобразен и със сроковете на съхранение на финансова и др. документация, което би дало възможност за пълноценно установяване на фактите в проверката и подкрепянето им с доказателства.

Следва да бъде специално посочено, че предложената в законопроекта разпоредба на § 5, ал. 7 от ПЗР е създадена с оглед на личността и фактически предвижда сегашният заместник-председател на КПКОНПИ автоматично, по силата на закона, да бъде назначен като директор на най-важната дирекция в новата комисия – „Противодействие на корупцията“, която ще осъществява и действия по разследването. Подобен законодателен подход е силно притеснителен, поради което предлагаме разпоредбата да отпадне, като се даде възможност на новата комисия да назначи ръководителя на най-важната дирекция в нея.

С оглед минимизиране на корупционния риск, по подобие и на други колективни органи, предлагаме ограничаване на мандатите до един. Тъй като системата на антикорупционните органи в България често се

променя, а част от лицата, заемащи длъжности са изпълнявали по няколко мандата в тях, предлагаме ограничение да важи не само за тези, които тепърва ще са членове на новата комисия, но и за тези, които вече са били такива както в Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, така и в закритите и съществували преди нея Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество и Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

В съответствие на направеното предложение за заличаване на чл 86 следва да отпаднат в § 5 ал 16, ал. 17 и ал. 18.

Предлагаме прецизиране на разпоредбата на § 6 ал. 1, за да бъде тя в пълно съответствие с текста на ал. 2. В едномесечен срок от влизането на закона в сила Народното събрание следва да избере нов състав и на двете комисии – на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Предложените изменения в НПК са свързани с правомощията за разследване. Предлагаме престъпленията, извършени от лица с имунитет, от магистрати, от членове на МС и от разследващи органи да се разследват от следователи. Мотивите за това са свързани с професионалния им капацитет и правна подготовка. Оперативно-издирвателната работа спрямо тези лица остава правомощия на Комисията.

Предложените изменения в ЗСРС са свързани с разбирането ни, че СРС могат и трябва да прилагат по искане на Комисията за противодействие на корупцията, но тази комисия не трябва да разполага с възможност сама да осигурява и прилага СРС т .е. да притежава и прилага специални разузнавателни средства. Необяснимо е защо вносителите предоставят такива правомощия дори не на комисията или на специализираната дирекция, а еднолично на нейния директор – предложената от тях нова т. 4 на чл. 20 ал. 2 от ЗСРС. Прилагането на СРС следва да остане само в компетентността на ДАТО и на съответната дирекция в ДАНС, каквото е положението понастоящем.

ВНОСИТЕЛИ:

Тошко Йорданов Калтинджиев

Станислав Светозаров Балабанов

Павела Василева Мирова

Станислав Иванов Богданский

Александър Николов Вълчев

Драгомир Стефанов Петров

Цветан Иванов Цветков

Филип Маринов Станев

Гроздан Спасов Карагинов